

ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИТОРІВ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Шукліна О.В., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., професор кафедри господарсько-правових дисциплін ННІПП НАВС Геліч Ю.О.

Розглядаючи права людини в Україні необхідно звертати увагу на права не лише українських громадян, а й іноземних, які здійснюють ту чи іншу діяльність на території нашої держави, адже їхній вклад в економічне життя нашої країни відіграє значущу роль в житті держави та кожного. Хотілося б розглянути права та гарантії іноземних інвесторів. Бажання інвестувати в економіку будь-якої країни є суттєвим показником розвитку цієї країни, при чому не лише економічного, а і політичного, соціального. При цьому не є важливим чи великі іноземні компанії інвестують в державу, чи маленькі, оскільки важливим є сам факт вкладення коштів у вітчизняну економіку. З метою покращення та залучення іноземних інвестицій для іноземних інвесторів на території України за загальним правилом встановлений національний режим інвестиційної та іншої господарської діяльності, разом з тим, для окремих суб'єктів підприємницької діяльності, які здійснюють інвестиційні проекти із залученням іноземних інвестицій, що реалізуються відповідно до державних програм розвитку пріоритетних галузей економіки, соціальної сфери і територій, може встановлюватися пільговий режим інвестиційної та іншої господарської діяльності. Разом з цим для осіб, які виявили бажання інвестувати в економіку нашої держави законодавством закріплені додаткові гарантії: тут і гарантії від незаконних дій органів влади та їх посадових осіб, тобто державні органи не мають права реквізувати іноземні інвестиції за винятком стихійного лиха, аварій, епідемій (при цьому з гарантуванням адекватної компенсації), і гарантії у разі припинення інвестиційної діяльності (в такому разі іноземному інвестору гарантується повернення його інвестиції в натуральній формі або у валюті інвестування без сплати мита, а також доходів з цих інвестицій у грошовій чи товарній формі). Також, держава гарантує негайний та безперешкодний переказ прибутків та інших коштів в іноземній валюті, одержаних на законних підставах, за кордон.

На перший погляд, іноземним інвесторам забезпечуються всі необхідні права та надаються всі необхідні умови для здійснення їхньої діяльності, але, незважаючи на це, питома вага іноземної діяльності в Україні зменшується. Щоб зрозуміти причину цього, потрібно дійти до самого кореня проблем українського суспільства – державної ментальності. Це спричинила лише українська традиція. Характеризуючи форму держав з погляду демократизму чи антидемократизму, можна сказати, що в Україні – демократичний режим, адже українське законодавство закріплює всі основні засади демократизму. Але в поєднанні з першою проблемою в нашій державі виникла досить слабка форма демократії. Виконання законів знаходиться на досить низькому рівні, більшість з них не є дієвими в умовах сучасного розвитку суспільства, багато з них суперечать один одному, що призводить до певних проблем у сфері захисту прав і свобод не лише українських громадян, а й іноземних, які виявляють бажання здійснювати певну діяльність на території України. На фоні цього явища виникають й інші проблеми, такі як: політична нестабільність, швидка зміна одного й без того недосконалого законодавства на інше, недовготривалість політичних поглядів і прогнозів та, як наслідок, нестабільність економічна, що, безперечно, і відштовхує іноземних інвесторів.

Отже, для того, щоб формувати стійкий та сприятливий інвестиційний клімат, потрібно формувати стійку державність, стабільну владу та політичну активність населення. Не слід шукати прогалини в законодавстві, слід шукати прогалини в культурі в цілому. Безперечно, можна говорити і про те, що сприятливий інвестиційний клімат є відображенням економічної рівноваги країни та політичної стабільності населення, що потрібно не лише бізнесменам та політикам, а й кожному громадянину України, адже користь від підвищення інвестиційної привабливості України та збільшення прямих іноземних

інвестицій може відчути кожен із нас та хоча б на крок приблизить Україну до розвинутих європейських держав.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СТРАХОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УКРАЇНІ

Чухно О.Є., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри господарсько-правових дисциплін ННІПП НАВС Тищенко Ю.В.

Актуальність теми обумовлена станом правових відносин між суб'єктами господарювання, нівелювання ризиків між якими забезпечується діяльністю системи страхування. Правова проблематика, що міститься в обраній темі, визначається місцем, котре займає страхова діяльність на тлі економічних процесів у державі. Сутність страхування полягає у забезпеченні можливості стабільного розвитку суб'єктів господарювання шляхом зменшення ризиків під час здійснення їх підприємницької діяльності, що від початку носить у собі ризиковий характер.

На етапі постійних правових та інституційних реформ в Україні, страхування виступає як основний спосіб забезпечення діяльності суб'єктів господарювання, що реалізується в покритті довготермінових та короткотермінових ризиків. Крім того, страховик і сам є окремим учасником економічних процесів, здійснюючи страхову діяльність.

Страхування відіграє неабияку роль у розвитку економіки держави. Варто відзначити, що діяльність пов'язана зі здійсненням страхування, не лише сприяє стабільному розвитку суб'єктів господарювання, а й виступає діяльністю, завдяки якій реалізується політика, що дозволяє формувати джерела інвестиційного капіталу, завдяки чому досягається результат у формі прибутку та (або) соціального ефекту. Визначена діяльність надає робочі місця в результаті чого, держава отримує кошти до бюджету, що дозволяє їй здійснювати відповідні бюджетні асигнування на реалізацію конкретних, запланованих цілей.

Виходячи з практики застосування коштів котрі нагромадженні у результаті здійснення страхування, світовий досвід вказує на можливість їх залучення до соціальних програм держави шляхом їх поєднання з бюджетними коштами заради єдиної мети – благополуччя суспільства та подолання бідності, що реалізується участю страховиків у таких програмах розвитку.

Страховий ринок за своєю правовою природою є однією з найважливіших частин фінансової стабільності. На тлі постійних економічних процесів, неможливо уявити ринок страхування який не буде відповідати вимогам обставин, які обумовлені потребами суб'єктів господарювання, адже без чіткої взаємодії всіх процесів забезпечення подібної діяльності, неможливо забезпечити рівень на якому зниження прибутків суб'єктів господарювання разом з втратою конкурентоспроможності підвищить добробут населення.

Виходячи із вище наведеного, варто звернути увагу на основні проблеми даної категорії фінансової діяльності. До них належать наступні:

- наявність великої кількості страхових компаній з низьким рівнем капіталізації;
- використання страхових компаній для забезпечення ухилення від сплати податків шляхом оптимізації останніх;
- недостатній рівень страхової культури населення.

Узагальнюючи зміст зазначених проблем, доречно запропонувати заходи щодо покращення сучасного стану страхової діяльності в Україні.

Стовпно першої проблеми, суб'єкти господарювання заради зменшення ризиків в подальшому, під час підписання договорів страхування, повинні користуватися правом визначенням у частині третій ст. 354 Господарського кодексу України, сутність якого зводиться до підтвердження фінансового стану суб'єкта, що здійснює страхування, заради уникнення проблем у разі визнання страховика банкрутом.